

העולם הבא

בתעלה אין כל חדש

בכל אשמים המצרים. הם שהדליפו לממשלת ישראל שצה"ל התחיל להשתמש בתעלת סואץ ברמקולים, כדי להסביר לחיילים המצריים למה באמת הם יורים על החיילים הישראליים. עד אותו רגע הצליחה הצנזורה לתעלים את רדיעה. כך פרץ המשבר שאיים לחפיל את ממשלת גולדה. שריהסברה, ישראל גיללו, תבע בניזכר כהול לנולדה לכנס מני את הממשלה, שוב עוקפים אותי ופוגעים במטותי. עקב גילויי הממשלה הממשלה, "מה זה מתחילים להסביר בלי משה ההסברה?" שריהחוף, אבא אבן, שהגיע לביקור קצר בארץ, היה משוכנע שזהו נסיון שפל להדחיו, "מתי גיפתה הממשלה את כוחו של שריהביטחון לעסוק בפעולות הסברה בחו"ל?" שאג אבן, "האם סבור מר דיין כי מצריים היא שטח מוחזק?" ממשלת-הליכוד-הלאומי עמדה להתפרק, לולא התערב ברגע האחרון שרי-הדתות זרח נרפהטיגו: "המפר"ל תפגוש בלי היסטוס מהממשלה, הודיע, אם לא יפסיקו להפעיל את הרמקולים בתעלה בשבתות ובחגים." זה הציל את המצב. הממשלה החליטה להקים ועדת-שרים בהרכב שרי-החוף, שריהסברה, שריהביטחון, שריהדתות, שריהעבודה, שריבליטיק, וסגן ראשי-הממשלה, כדי לקבוע מי יהיה אחראי לרמקולים המופעלים בתעלת-סואץ. עד שתתקבל החלטה, הוחלט להשתיק את הרמקולים. עתה שורר שקט לאורך פתלת-סואץ.

בטיחות בדרכים

סיפורים חינוכיים

הפדגוגיה המודרנית היא בסיס סיפורים. מה שלא יעשו לילד מאה גערות או 40 מלקות, יעשה סיפור חנוכי. טוב אחד: סגראלופ שאולי ביברי, מצריביתח והווי ראשי של צה"ל, נהוג לטפח לילדים את הסיפורים החינוכיים הבאים:

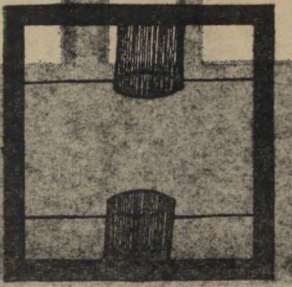
מדוע כדאי לשמוע על המלכות?

פעם אחת היה ילד שקראו לו מלוכלך ומגעיל. כל היום היה מוישלה משחק בניזק ובזבל. כל הילדים היו נקיים ומצוחצחים, ואף אחד מהם לא רצה לשחק עם מוישלה המלוכלך. לפנות ערב קראו האמהות לכל הילדים לבוא הביתה. כל הילדים הלכו הביתה, התרחצו ושכבו לישון. רק מוישלה נשאר לשחק בפחי הזבל. אמא קראה לו: "מוישלה! תעלה הביתה!" אבל מוישלה ענה: "לא רוצה! אני רוצה לשחק בזבל." וכשכל הילדים ישנו במיטות הניקות, שיחק מוישלה המלוכלך בין פחי הזבל. פתאום בא אריה. הרי אריה היה רעב מאוד. הוא נכנס לבתים ואכל את כל הילדים הניקים. רק מוישלה הוא לא נגע. כי הוא היה מלוכלך כנה, ומסריח, והאריה כשהם שמחים.

זהירות בדרכים

לפני שהילדים בנן יצאו לטיול, הזהירה אורם הגננת: "ילדים, תנו ידיים אחד לשני, ואל תצובו, ותלכו רק על המדרכה." כל הילדים דים שמעו בקול הגננת, נתנו ידיים והלכו אחריה לטייל בשורה ארוכה על המדרכה כשהם שמחים.

קשיקשת

קשיקשת

קשיקשת

רק מוישלה לא שמע בקול הגננת. הוא לא נתן ידיים לאף אחד, וכל הזמן קפץ על הכביש. פתאום באה מכונית במהירות איומה. הנהג לא רצה לדרוס את מוישלה, ששיחק על הכביש. הוא עלה על המדרכה ופגע בכל הילדים שהלכו עם הגננת.

מחזה השבוע

איך ללמד לקח

בניין החעד הפועל. הקומה החמישית. חדרו של המזכ"ל. יושב המזכ"ל. אהרון בקר. נכנס ראש מחלקת האיגוד המיקצועי, ירוחם מושד.
בקר: מה יש, ירוחם? אני עטוקו (נאנח).
מושד: זה דחוף, אהרון. שביתה.
בקר (מתעורר): שביתה? מי זה הפעם?
מושד: כל עובדי התעופה האזרחית ב...
בקר: מה? המנוולים האלה? זה יותר מדי! הפעם נסדר אותם, ימח סמם!
מושד: רגע אחד...
בקר (צועק): שום רגע! אתה רוצה שמשעה כרמל ואחודות-העבודה ידפקו אותי? לא נניע אם כל קבוצת עובדים תפרוק עולז צריכים ללמד אחרם לקח, אחת ולתמיד, צריכים...
מושד: אבל אהרון, חכה לרגע! זה...
בקר: לא רוצה לשמוע שום דבר! לדפוק אותם עד העצם! להפריז מיד שמפטיקים את הקשרים איתם! לתבוע את כל המנהיגים למשפט-ההסתדרות! להפטיק מיד את החברות שלהם, כמו של פועלי אשדוד! לסגור להם את קופת-חולים! ניתן להם אולטימטום של 24 שעות לחזור לעבודה, אחרת לא נהסס להביא מפירי-שביתה מקפריסין, כמו בשביתת הימאים!
מושד: רגע! זה מה שרציית לומר לך? השביתה זה לא אצלנו. זה בקפריסין.
בקר: קפריסין?
מושד: כן. קיבלנו מברק מעובדי התעופה האזרחית בקפריסין, שהכריזו על שביתה. מבקשים סולידריות.
בקר (נגרז): למה לא אמרת קודם? למה לא אומרים לי אף פעם שום דבר? אני צריך לברר כל דבר בעצמי, לעזאזל?
מושד: התכוונתי...
בקר: התכוונתי שמתכוונתי. אז תרשום (קם מביסאו, מנופף בידיו): ההסתדרות תעמוד לימין וכו' וכו'. שנלחים תרומה לקרן השביתה וכו' וכו'. פועלי ישראל עומדים מאוחדים מאחורי וכו' וכו'. נגד ניצול מחפיר וכו' וכו'. ציבי-עובדים בעל הכרה וכו' וכו'. (חזור לכיסא): מאמר ראשי בדבר, ואולי נשלח לשם את ברקת, מה? שיאנם להם על הכרה מעמדית. הפעם אני רוצה שנוכיח לעולם כולו איפה אנחנו עומדים. אנחנו נלמד אותם לקח, לעזאזל!

תעלומת החתול הצמא

מספר יוסי בנאי: חתול אחד היה צמא. צמא מאוד. כל-כך צמא שלא היה יכול יותר לסבול ותחלטי לשתות. הלך החתול הצמא ומצא בקבוק חלב. שתה את כולו עד הסוף. רק למת!

